

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/33/2017
Identifikačné číslo spisu: 5312211658
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5312211658.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ G.. U. D., bytom P. XXXX, O. A. O., 2/ G.. G. D., bytom P. XXXX, O. A. O., obaja právne zastúpení obchodnou spoločnosťou JUDr. Bohuslav MAJCHRÁK, advokát, spol. s r.o., so sídlom 023 05 Nová Bystrica 850, IČO: 36 416 525, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Bohuslav Majchrák, proti žalovaným: 1/ G.. U. D., bytom P. XXXX, O. A. O., 2/ U. D., P. XXXX, O. A. O., obaja právne zastúpení obchodnou spoločnosťou A3 advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Partizánska 25, 911 01 Trenčín, IČO: 36 735 311, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4 C 295/2012, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 28. septembra 2016 sp. zn. 7 Co 269/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 2. júna 2016 č. k. 4 C 295/2012-410 určil, že nehnuteľnosti kat. úz. Krásno nad Kysucou zapísané v KN Správy katastra Čadca pre kat. úz. Krásno nad Kysucou na LV č. XXXX ako: parcela CKN č. 98/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 165 m², rodinný dom č. XXXX na parcele CKN č. 98/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 165 m² patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“) - žalobcov 1/ a 2/. Súd prvej inštancie rozhodoval opätovne potom, čo Krajský súd v Žiline uznesením zo 16. marca 2016 sp. zn. 7 Co 81/2016 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie z 12. novembra 2015. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v konaní bol preukázaný nesúlad medzi hmotnoprávnym a evidenčným stavom, ktorý bolo potrebné zosúladiť (žalobcovia tvrdili, že v hmotnoprávnej rovine sú vlastníckmi sporného rodinného domu, kým vo formálnej rovine na sporný rodinný dom ako vlastníci boli zapísaní žalovaní). Z teórie je zrejmé, že je potrebné nesúlad medzi hmotnoprávnym stavom a evidenčným (formálnym) stavom riešiť tak, že formálny (evidenčný) stav treba dať do súladu s hmotnoprávnym stavom a nie opačne. Práve

uvedeným nesúladam medzi hmotnoprávnym a formálnym stavom bol daný naliehavý právny záujem žalobcov na podaní určovacej žaloby podľa § 80 písm. c) OSP, teda na určení, že sú vlastníkami sporných nehnuteľností v hmotnoprávnej rovine a že je potrebné zosúladiť nesprávny formálny stav zápisu na liste vlastníctva so správnym hmotnoprávnym stavom vlastníctva. Súd dospel k záveru, že na strane žalobcov bol preukázaný naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby v nadväznosti na § 80 písm. c) OSP. Vyhodnotením všetkých dôkazov mal súd preukázaný záver, že v hmotnoprávnej rovine bolo preukázané, že navrhovatelia sú bezpodieloví spoluvlastníci sporných nehnuteľností. Základným dôkazom, z ktorého súd vychádzal, je správanie sa účastníkov konania v hmotnoprávnej rovine. Nie je pravdivé tvrdenie odporcov, že tvrdenia navrhovateľov nie sú opreté o žiadne dôkazy. Základným dôkazom je práve faktický stav, dlhodobý stav, teda správanie sa všetkých účastníkov konania v hmotnoprávnej rovine. V konaní bolo preukázané, že sporný rodinný dom a nehnuteľnosť užívali navrhovatelia odpočiatku po celú dobu existencie vystaveného rodinného domu, aj v čase súdneho sporu. Navrhovatelia sa do rodinného domu nast'ahovali v roku 1994 a bývajú tam doteraz (rok 2016), teda v spornom rodinnom dome bývajú 22 rokov. K vyprataniu boli vyzvaní až v roku 2012 (čl. 14) a spor medzi súrodencami je od roku 2009 po smrti otca, ktorý zomrel v roku 2008. Tým mal súd ešte viac utvrdený svoj záver, že za života otca odporca nespochybňoval vlastníctvo navrhovateľov a nežiadal o vypratanie navrhovateľov zo sporného domu s tvrdením, že ide o jeho vlastníctvo. Tento základný dôkaz, skutočné hmotnoprávne správanie, súd pri aplikácii logického výkladu vyhodnotil tak, že tvrdenie odporcov je v rozpore s logickým výkladom. Je nelogické, neuveriteľné a odporcovia súd o tom nepresvedčili, aby odporcovia postavili, financovali sporný rodinný dom, na 20 rokov ho prenechali navrhovateľom a sami si vystavili náhradné bývanie nad rámec výstavby uvedeného sporného domu ako nadstavbu nad rodičovským domom. Súd za logický a skutočne realizovaný postup, uveriteľný postup, považoval spoločnú dohodu rodičov a detí (ako pôvodných vlastníkov), že odporca s manželkou bude mať svoje bývanie (nadstavba nad rodičovským domom) a navrhovateľka s manželom bude mať svoje bývanie - novostavbu - sporný rodinný dom. Takému záveru zodpovedajú aj ostatné vykonané dôkazy. Zodpovedá tomu hmotnoprávne správanie účastníkov konania, kedy dlhodobo, nerušene 20 rokov navrhovatelia užívali sporný rodinný dom a odporcovia nadstavbu nad rodičovským domom. Takému záveru zodpovedajú aj výsluchy svedkov, ktorí potvrdili, že na rodinnom dome nepracoval len odporca s manželkou, ale že výstavba rodinného domu a nadstavby bola realizovaná naraz, preto sa prelínala aj vzájomná pomoc pri výstavbe rodinného domu a nadstavby rodičovského rodinného domu. V nadväznosti na nadobúdací titul podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka navrhovatelia 1/, 2/ nadobudli rodinný dom č. XXXX do bezpodielového spoluvlastníctva na základe „iných skutočností ustanovených zákonom“ - výstavbou rodinného domu. Pri nadobúdaní vlastníckeho práva k novovzniknutej veci doteraz nikomu nepatriacej, napr. tak ako v tomto prípade k novopostavenému domu, nemožno hovoriť o prevode alebo prechode vlastníckeho práva. Ide o originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Nejde o derivatívny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Za súhlasu vlastníkov - rodičov a vlastníkov rodičovského domu XXXX si navrhovatelia 1/, 2/ originárnym spôsobom nadobudli vlastnícke právo k rodinnému domu XXXX výstavbou. V čase začatia výstavby sporného rodinného domu vlastníkom rodičovského domu XXXX i pozemku pod rodinným domom XXXX boli rodičia účastníkov konania. Je preukázané, že medzi rodičmi a deťmi bola dohoda. Bez dohody by nemohli stavať ani navrhovatelia rodinný dom XXXX, ani odporcovia nadstavbu rodičovského domu XXXX. Je teda zrejmé, že v čase, kedy rodičia boli vlastníkami pozemku, dali súhlas navrhovateľom postaviť si rodinný dom XXXX na ich pozemku CKN 98/2 o výmere 165 m². Preto navrhovatelia 1/, 2/ získali vlastnícke práva k pozemku spracovaním podľa § 135b ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože dobromyseľne spracovali cudziu vec na novú vec (v čase výstavby pozemok rodičov výstavou rodinného domu XXXX), preto sa stali vlastníkom spracovaného pozemku titulom spracovania. V čase spracovávanía, v čase nadobudnutia vlastníckeho práva spracovávali predmet vlastníctva svojich rodičov. Len z dôvodu štátnej dotácie bol na list vlastníctva zapísaný odporca, hoci hmotnoprávny stav vlastníctva k rodinnému domu i k pozemku bol v rozpore s týmto zápisom. Z tohto dôvodu súd návrhu vyhovel a určil, že navrhovatelia 1/, 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu XXXX aj pozemku, na ktorom je rodinný dom postavený CKN 98/2.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ rozsudkom z 28. septembra 2016 sp. zn. 7 Co 269/2016 napadnutý rozsudok: I. v časti výroku I., ktorým súd prvej

inštancie určil, že predmetný rodinný dom patrí do BSM manželov - žalobcov 1/ a 2/ potvrdil. II: Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým určil, že CKN parcela č. 98/2 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 165 m² vedená na Okresnom úrade v Čadci - odbor katastrálny na LV č. XXXX O.. Ú.. Krásno nad Kysucou patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov - žalobcov v rade 1/ a 2/, vo výrokoch II., III., IV. zrušil. III. Nariadil vykonanie opravy výroku I. rozsudku vo vzťahu k rodinnému domu č. sup. XXXX tak, že namiesto nesprávneho označenia „zapísaný v KN Správy katastra Čadca“ uvedie správne „vedený na Okresnom úrade v Čadci - odbor katastrálny“. V súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré v dôvodoch svojho rozsudku odkázal. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, ako aj na vyhodnotenie zistených skutkových okolností, ktoré boli súdom prvej inštancie vyhodnotené v súlade s podmienkami uvedenými v § 132 O.s.p. Zhodne so záverom okresného súdu dospel k záveru, že žalobcovia 1/ a 2/ preukázali, že vlastníctvo k uvedenej nehnuteľnosti v zmysle § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka nadobudli jej vybudovaním, t.j. vytvorením novej veci. Z uvedených dôvodov v napadnutej časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdil. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil vo výroku, ktorým súd určil, že C-KN parcela č. 98/2 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 165 m² patria do BSM žalobcov 1/ a 2/. Je dôvodné odvolanie žalovaných 1/ a 2/ v tvrdení, že pozemok parcela C-KN č. 98/2 k. ú. Krásno nad Kysucou žalovaní nadobudli na základe Rozhodnutia o pridelení pozemku do osobného užívania z 15. augusta 1990, vydaného Okresným národným výborom - odbor finančný v Čadci v Č. j. Fin. 1481/90/maj. (č. l. 7). Právny záver súdu prvej inštancie, že žalobcovia 1/ a 2/ nadobudli vlastnícke právo k tomuto pozemku spracovaním podľa § 135b ods. 1 Občianskeho zákonníka, nie je správny. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia totiž spracovanie k pozemku nie je možné. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozsudku nevyhodnotil žiadne skutkové zistenia, na základe ktorých by bolo možné posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku žalobcov 1/ a 2/ na určenie vlastníckeho práva k C-KN parcele č. 98/2. Z uvedených dôvodov, odvolací súd v napadnutej časti (spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania účastníkov a štátu) rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v časti výroku I. podali žalovaní 1/ a 2/ dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovali z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. V dovolaní uviedli, že napadnuté rozhodnutie súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Sú toho názoru, že titulom nadobudnutia rodinného domu pre žalobcov 1/ a 2/ nemôže byť výstavba rodinného domu, a došlo teda k omylu súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Žiadali, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v časti výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, v časti výroku I., ktorým určil, že rodinný dom súp. č. XXXX, postavený na CKN parcele č. 98/2, vedený na Okresnom úrade v Čadci - odbor katastrálny na LV č. XXXX O..Ú.. Krásno nad Kysucou, patrí do BSM - žalobcov 1/ a 2/ a časť výroku I. súdu prvej inštancie, ktorým určil, že rodinný dom súp.č. XXXX, postavený na CKN parcele č. 98/2, vedený na Okresnom úrade v Čadci - odbor katastrálny na LV č. XXXX O..Ú.. Krásno nad Kysucou, patrí do BSM -žalobcov 1/ a 2/ a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalobcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzajú zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia veci, o čom svedčí zákonné, presvedčivé a náležité odôvodnenie súdom vysloveného výroku. Dovolanie považujú za nedôvodné a žiadajú ho zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný

procesný kódex. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

7. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím predstavujúcim *res iudicata*), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno preto interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 59/2017, 3 Cdo 209/2016, 5 Cdo 145/2016, 8 Cdo 107/2017, 8 Cdo 99/2017).

9. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (viď 3 Cdo 144/2017, 1 Cdo 208/2016, 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

11. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (1 Cdo 126/2017, 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 235/2016, 4 Cdo 89/2017, 7 Cdo 20/2017, 8 Cdo 211/2016).

12. Dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Žalovaní 1/ a 2/ vyvodzujú prípustnosť svojho dovolania z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo

rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

14. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (nie skutkovú) hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, ktorú odvolací súd riešil a na jej riešení založil svoje rozhodnutie. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

15. V danom prípade žalovaní 1/ a 2/, zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom, v dovolaní podrobili kritike skutkové a právne závery súdov, avšak nenaformulovali právnu otázku, ktorá podľa ich presvedčenia nebola dosiaľ dovolacím súdom vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP).

16. Dovolací súd si plne uvedomuje, že by bolo v rozpore s princípmi spravodlivého procesu, pokiaľ by sa pri posudzovaní dovolania uplatňoval prílišný formalizmus. V rozpore s týmito princípmi ale nie je prístup majúci na zreteli, že ustanovenia CSP vyžadujú istú mieru formálneho a obsahového vyjadrenia dôvodov, z ktorých procesná strana vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania. Ak však dovolanie aj po zameraní sa dovolacieho súdu na jeho obsah (§ 124 CSP) zostáva naďalej nejednoznačné alebo nejasné v tom, že z neho nemožno s istotou usúdiť, ktorú právne významnú otázku (v danom prípade v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP) mal dovolateľ na mysli, je potrebné mať na zreteli, že právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v ustanoveniach CSP nedáva žiadny priestor pre uplatnenie domniek alebo dedukcií dovolacieho súdu alebo jeho dohadov o tom, ktorú z viacerých právnych otázok riešených prvoinstančným a odvolacím súdom mal dovolateľ (jeho advokát) na mysli pri formulovaní dovolania.

17. Dovolatelia poukazujú na omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, nakoľko zo skutkových zistení v konaní vyplýva, že titulom nadobudnutia rodinného domu pre žalobcov 1/ a 2/ nemôže byť výstavba rodinného domu. Namietajú, že originárne sa nadobúda vlastnícke právo vtedy, ak nie je odvodené od vlastníckeho práva predchádzajúceho vlastníka, tak je to aj v prípade nadobudnutia vlastníckeho práva k novovytvorenej veci, ktorou je aj stavba. Podľa žalovaných 1/ a 2/ nadobudnúť vlastnícke právo k stavbe týmto spôsobom môže stavebník, pričom podľa ich tvrdení v konaní bolo jednoznačne preukázané, že stavebníkmi spornej nehnuteľnosti boli žalovaní 1/ a 2/ a im patrí ako originárny titul nadobudnutia novej veci - stavby. Text, ktorý žalovaní 1/ a 2/ sami zadefinovali a označili za právnu otázku relevantnú z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, nie je naformulovaný dostatočne jasne, zreteľne a určito. Podľa všetkého ide dokonca o text neukončený - chýba mu totiž vyústenie (vymedzenie toho, čo je otázne). Žalovaní 1/ a 2/ v dovolaní uvádzajú právnu situáciu nadobudnutia vlastníckeho práva pre žalobcov 1/ a 2/ do ich BSM a poukazujú na dva spôsoby nadobudnutia vlastníckeho práva, a to originárne a derivatívne, avšak nenasleduje polozenie samotnej otázky. Predmetný text ani v spojitosti so zvyšnými časťami dovolania neumožňuje posúdiť, čo žalovaní 1/ a 2/ považovali za otázku významnú z hľadiska prípustnosti (dôvodnosti) ich dovolania.

18. V súvislosti s poukázaním na uvedenú nejasnosť, neurčitosť a nezrozumiteľnosť vymedzenia právnej otázky významnej z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolací súd pripomína, že postup súdu pri odstraňovaní vád podania, ktorý sa uplatňuje v konaní na súde prvej inštancie (§ 129 CSP), sa v dovolacom konaní neuplatňuje. V konaní o dovolaní, a to vzhľadom na mimoriadny charakter tohto opravného prostriedku, je jediným (výnimočným) prípadom, v ktorom súd prihliada na existenciu vád dovolania a dovolateľa vyzýva na ich odstránenie, situácia, v ktorej dovolateľ (riadne nepoučený v odvolacom konaní) nie je zastúpený advokátom a podal dovolanie nespísané advokátom (viď § 429 ods. 1 v spojení s § 436 ods. 1 CSP); k tomu pozri aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad 1 Cdo 7/2017, 3 Cdo 151/2017, 4 Cdo 8/2017, 5 Cdo 118/2017, 7 Cdo 82/2017, 8 Cdo 157/2017).

19. V danom prípade je dovolanie žalovaných 1/ a 2/ vadné v tom, čo bolo pre posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP podstatné (vo vymedzení právnej otázky, ktorá ešte

nebola dovolacím súdom riešená); nejde však o vadu, ktorú by sa mal súd pokúsiť odstrániť. Váda dovolania tejto povahy bráni dovolaciemu súdu, aby v danom prípade uskutočnil dovolací prieskum.

20. Z uvedených dôvodov najvyšší súd odmietol dovolanie žalovaných 1/ a 2/ podľa ustanovenia § 447 písm. f/ CSP.

21. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.